

పసిడి కలలు

రచన :

ఎస్. కృష్ణ

(గతసంచిక తరువాయి)

తనపట్ల రవి ఆప్యాయతను చూసిన సుచరిత అమ్మ మనస్సు సంతోషంతో ఉప్పొంగిపోయింది. అలాగే నవ్వుతూ స్కూలుదాకా రవిని విడిచిపెట్టను వెళ్లింది.

ఇదేమిటండీ! ఇదేం టానా! రోడ్ యాక్సిడెంటు అని భయపడి స్కూలుదాకా దిగవిడిచిపెట్టడం. పల్లెటూర్లో ఎందుకండీ ఈజాగ్రత్తలు. నవ్వుతూ విషచేసి మాట్లాడుతున్నాడు ప్రైమరీస్కూల్ హెడ్ మాస్టరు చంద్రశేఖర్.

పల్లెటూరు అని పిల్లల్ని వదిలెయ్యలేం; రవి అమాయక చక్రవర్తి అని చెప్పలేం కాని, ఆవేశం పట్టువల మినహా ఆలోచనలేని పసిమనస్సు వాడిది. నీతి నిజాయితీ అంటూ మనం నైతికసూత్రాలు వల్లెవేసి వదిలిపెడితే పరిస్థితులతో సమన్వయం తెలియక పసిబిడ్డలు బలై పోతారు.

ఏమిటి! బడినుంచి ఇంటికి, ఇంటినుంచి బడికి వచ్చే లోపునే. ఆశ్చర్యంగా చూశాడు హెడ్ మాస్టరు.

ఏం కాదని నాకూ తెల్సింది. అయినా రవిని నేను ప్రస్తుతానికి లోకంలోకి ఒంటరిగా పంపలేను. వాడికి ఆవేశంతోపాటు ఆలోచన నిచ్చి మరీ పంపిస్తాను. ప్రైమరీ పోయింది. వస్తాను స్కూలు కెళ్ళాలిగా.

ప్రైమరీస్కూల్ హెడ్ మాస్టరుగా నాకీ కొలువు. హైస్కూల్ హెడ్ మిస్ట్రీస్ గా మీకీ బాధ తప్పవు కదండీ!

నో, మీది డబుల్ డ్యూటీ. మీరు సెవెన్తూడా ప్రస్తుతం పాఠాలు చెప్తున్నారు కదంకి.

అవును. గుడ్ బై మళ్ళా కలద్దాం.

ప్రైమరీస్కూల్ లొకదగ్గర, హైస్కూల్ లొకదగ్గర. ఎవ్వరూలేని తనకు జీవితమే సమస్య. టీచర్స్ తక్కువ, పాఠాలు జరగడంలేదు. పుస్తకాలు రావడంలేదు! తీరా అది వచ్చాక టీచర్లు ఉండరు. వెనక్కి తిరిగిచూస్తే పరీక్షలు. ఇన్నీ చేస్తే విద్యార్థులు చదువుతారా? అది వేరేవిషయం.

సెవెంత్ పబ్లిక్ లోపల లెసన్స్ అన్నీ పూర్తయ్యేలా లేవు. హైయర్ క్లాస్ సెన్ కి చెప్పే టీచర్లు ఎవ్వరూ సెవెంత్ కి చెప్పడానికి, అది అడిషనల్ వర్కు కనుక అంగీకరించడం లేదు, గత్యంతరంలేని పరిస్థితులలో చంద్ర

శేఖర్ ప్రైమరీస్కూల్ వర్కింగ్ అవర్స్ అయిపోయ్యాక సెవెంత్ లెసన్స్ చెప్తున్నారు. ఆమాటకొస్తే అది ఓవర్ బర్డనే అతనికి.

మీకెలా థాంక్స్ చెప్పాలో తెలియడంలేదు శేఖర్ గారు. చాలా శ్రమ తీసుకొంటున్నారు.

థాంక్స్! నాకా? ఎందుకు? మీలాగా సినియర్ గా పని చేసే హెడ్ మిస్ట్రీస్ లు చాలా తక్కువమంది ఉంటారు. నేను మీకు సహాయం చెయ్యడం నాకే సంతోషం. చెడలు పడుతున్న మన రాజకీయవ్యవస్థలోని లోపాలన్నీ మనం తీర్చలేం కాని మనదేత నయినంతగా దేశాన్ని అభివృద్ధి పథంలో నడిపించడం మన ధ్యేయం. బై ది బై, రవి ఎలా చదువుతున్నాడు.

చాలా బాగా చదువుతున్నాడు. మీటీచింగ్ లో ఎలా చదువుతున్నాడనే ప్రశ్న ఉదయించదు మరి.

నో! నే నంగీకరించను. తల్లిగా రవిని కళ్ళలో పెట్టుకొని పెంచుతున్న మీకే ఆ క్రెడిట్.

పూర్వంలో తమ సంభాషణ సుచరిత మనస్సులో మెదలింది. మూడునెలల పరీక్షలు. పరీక్షహాల్లో గందరగోళపు వాతావరణం. హెడ్ మేస్ట్రీస్ ఒక్కొక్క క్లాసుని పరీక్షింపి చూస్తూ ముందుకు వస్తోంది.

మౌనమే వారి సమాధానం.

క్లాసులో టీచరు ఆన్సర్లు డిక్టేటు చేస్తున్నాడు.

ఈ మూడునెలలకాలంలో మీరేం చేస్తున్నారు, కాపీలు ఈ మూడునెలలోనే రాసితే పబ్లిక్ లో ఏం వాస్తారు. చూడండి, వెంకటేశ్వరరావుగారు మీరు టీచరునుకుంటాను. బాధ్యతకలిగిన ఉపాధ్యాయులు మీరు అని నేననుకుంటున్నాను. బాధ్యతకలిగిన అవేమాటలో అవహేళన ధ్వనించింది వెంకటేశ్వరరావుకి.

ఆ.... అవును. మేడం.

మీరు చేస్తున్న పని ఒక టీచరు చెయ్యవల్సిన పనేనా.

ప్రశ్నలు తెలియడంలేదంటే....

మీరు ఆన్సర్స్ డిక్టేట్ చేస్తున్నారు. ఆవునా?

ఎగ్జామినేషన్ కమిషన్స్ అయ్యాక మీరు చెయ్యాలింది వాళ్ళు కాపీకొట్టకుండా చూడడం. ఆన్సర్లు డిక్టేటు చెయ్యడంకాదు. కఠినంగా ఉన్నాయి సుచరిత మాటలు!

అవమానంతో కందగడ్డలాగుంది. వెంకటేశ్వరరావు మొహం. దేశానికి వేరుపురుగులు ఉపాధ్యాయుల్లోకూడా ఏక్కువమందే ఉన్నారు. మరొక్కసారి నిత్యసత్యాన్ని మననం చేసుకొంది స్పిక్ హెడ్ మాస్టర్ సుచరిత.

* * *

అమ్మా! ఆ హ్యూయ్. పెద్దగా అరుస్తూ, అమ్మ మెడ చుట్టూ చేతులువేసి నీకో శుభవార్త విను. నేడు పరీక్షలు ఈరోజు చాలా బాగా వాళాను. మరి మాస్కూలుకి ఇన్ స్పెక్టరు వచ్చారు మామూలుగా ఎవరో పనిమనిషిలా క్లాస్ లోకివచ్చి ఈ కాగితాల్లోని ప్రశ్నలకు వమాధానాలున్నాయని ఇచ్చి వ్రాసుకోమన్నాడు. అప్పుడు నేనా కాగితాలు తీసుకోలేదు. దీన్ని కాపీకొట్టడం అంటారు. ఈసారి చెయ్యడం తప్ప అని చెప్పాను. అంతేకాదు. ఇన్ స్పెక్టరు ప్రశ్నలకు వరుసగా సమాధానం నేనే చెప్పాను. గుక్క తిప్పకోకుండాచెప్పి ఊపిరి తీసుకోవడానికి ఆగాడు బాబు.

మరి అమ్మా! ఆయన నాకీ పెన్ బహుమానంగా ఇచ్చాడు. మా హెడ్ మాస్టరుగారుకూడా ఎంతగా మెచ్చుకొన్నారనుకొన్నావు; ఆకర్వాత తెల్సింది. ఆయన మా హెడ్ మాస్టర్ తో కలిసిరావడంతో ఇన్ స్పెక్టరని. రవి కళ్ళ

నిండా నంతోషం, సుచరిత ఆనందం వట్టలేక బాబును ముడ్డలతో ముంచెత్తింది.

నేను ఒకేఒక్క బిడ్డను కంటాను. వాణ్ని లోకోత్తరున్నిగా తయారుచేస్తాను' అని తను ప్రతూల్ ఒడిలో మత్తుగానున్న అతనికళ్ళలోనే ఆరాధనగాచూస్తు అన్న మాటలు రివ్వున ఆమె మనస్సులో తిరుగసాగాయి.

ఏమిటీ! బాబు, మీకు అన్నివిషయాలు చెప్పేసాడా! నమస్తే సర్ కూర్చోండి. మంచం చూపించాడు రవి.

నువ్వేం చదువుతావురా రవీ.

నేను ప్రపంచరాజ్యాంగాలన్నీ చదువుతాను. దేశాని కవసరమయిన క్రొత్తవిధానాలను రూపొందిస్తాను. బాబు మాటలో దృఢసంకల్పం - మాటల్లో పట్టుదల - కళ్ళలో వెలుగు - జీవితంపట్ల నమ్మకం - లేజస్విలా ప్రకాశిస్తున్నాడు రవి శేఖర్ కళ్ళకు,

రవి మనస్సులో గతంలో తాను చూసిన సినిమా తాలుకూ పైట్స్ గుర్తుకొస్తున్నాయి.

చూడండి సుచరితగారు! మీమీచ ఆ వెంకటేశ్వరరావు దుష్ప్రభావం సాగిస్తున్నాడు. అర్థంలేని వెధవవాగుడంతా వాగుతున్నాడు. వాడివిషయంలో మీరు జాగ్రత్తగావుండాలి.

మీరేమనుకోకపోతే రవి ఫాదర్ ఎక్కడున్నారు. మీ శ్రీవార్ని పిలిపించండి, ఎమయ్యారు? ఒంటరిగా దిక్కుమొక్కు ఎవరూలేని పల్లెటూళ్లో.... ఐ డోంట్ లై కిట్.

మా ప్రత్యేక తయారీపులు!!

BAJAJ KNITTERS, INDIA.

- * డి. ఆర్. ఫైన్
- * బజాజ్ ఫైన్
- * కూల్ టెక్స్
- * సంగమ్ ఇంటర్ లాక్
- * టిప్ టాప్
- * కై రాజ్
- * మాసర్
- * ఐలెట్
- * కాపిటల్
- * ఓవిన్
- * కింగ్ కాంగ్
- * రాకెట్

ఇవికాక ధ జెట్టిలు ధ లండన్ ధ సిమిత ధ బాబి అన్నిరకాల కలర్ షర్టులు మరియు ఫాస్ఫీరకాలు అన్ని ప్రముఖ బట్టల షాపులోనూ దొరుకును.

BAJAJ KNITTERS - Lakshminagar - Tirupur - 638 602.

శ్రీవారు గతించి చాలాకాలమయింది శేఖర్ గారు.

వాట్?

అవును. బాబు పుట్టిననెలకు బోట్ షెరుకు వెళ్తానని వెళ్ళి తుఫానులో చిక్కుకున్నారు. భయంకర సముద్ర కెరటాలమధ్య ఓ పసిపిల్లాడిని రక్షించడంలో కృతకృత్యుడు కాకుండానే మరణించారు. ఓ వారంరోజులతర్వాత ప్రతూల్ శవం క్రూరంగా ప్రకృతిచేత శపింపబడి కుళ్ళి పోయి దొరికింది. తర్వాత కథ మామూలే. దిగులుగానున్న కళ్ళలో నిర్లిప్తత వెనకాలె పొంగివచ్చే ఆవేదన మన స్పృహను మనసుల్ని కదిలిస్తాయి. నా అనేవాళ్ళు నా కెవ్వరూ లేరు. ప్రతూల్ కి ఉన్నా లేనట్టే లెక్క. వారి ఆవసరాల్లో నేను కన్పిస్తాను. కాని నా ఆవసరాలలో రారు.

ఆ పసిపిల్లవాడే అప్పుడు కన్పించకుండావుంటే - వాడి తల్లి తండ్రి బోట్ షెరుకు అప్పుడే రాకుండావుంటే - అర్థం లేని ఊహలు అసలు ప్రతూల్ బోట్ షెరుకు వెళ్లకుంటే గతంలో సమాధి ఆయిన ఆలోచనలు అనుభవాలు సుచరిత గుండెల్లో సుడులు తిరుగుతున్నాయి.

నాచదువు వెనకాల నిరంతరశ్రమ ఉంది. నాజీవితంలో అడుగడుగునా గాదలున్నాయి. అందుకే ఫర్ గెట్ టిట్. గతాన్ని మనసులో దాచేసి భవిష్యత్తులో మన పిల్లలనుగూర్చి

బంగారుకలలు కందాం. నిజం చెప్పడానికి ప్రయత్నిద్దాం. ఇందులో నిరంతరానందం ఉంది. రవి భవిష్యత్తుపట్ల, ఆచంచలవిశ్వాసం ఉదయిస్తున్న సూర్యునిలా సమంగా వెలుగుతోంది.

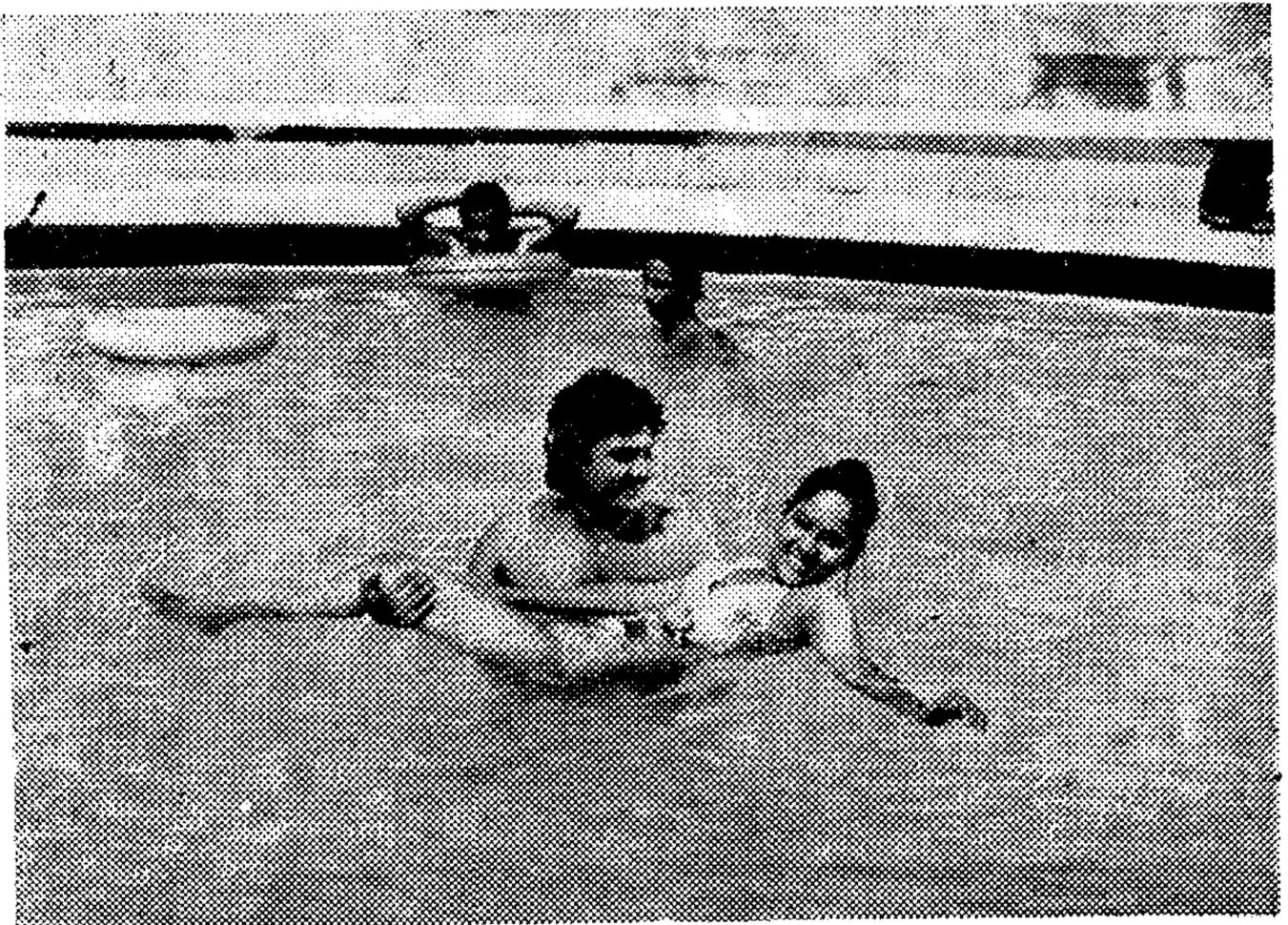
* * *

రవిని స్కూల్లో విడిచిపెట్టిన సుచరిత మనస్సు మన స్పృహలో లేదు. చెప్పలేని ఆరాటం మనస్సులో. కరక్టుగా అదేరకం ఆందోళన ప్రతూల్ బోట్ షెరుకు వెళ్ళేరోజు కూడా వుంది. రాబోయే ఆపదను సూచిస్తూ మనస్సునకు చేసే హెచ్చరికేమో? సాయంత్రం రవి నెప్పుడు చూస్తానా అని సుచరిత మనస్సు పరితపిస్తోంది.

రవి మనస్సు నిండా రాత్రి అతను రెండోసారి చూసిన సినిమాలో ఫీట్లు గిర్రన తిరుగుతున్నాయి. లోకంలో ఆన్యాయాన్ని ఎదుర్కొన్న హీరో రవిని ఆస్థాయంగా పిలుస్తున్నాడు. అవును తనుకూడా అలా ఆప్యాయాన్ని ఎదుర్కోవాలి ధర్మసంస్థాపనే తన ధ్యేయం, ఎన్నడూ వరాకుగా ఉండని రవిని శేఖర్ గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.

కళ్ళముందు రంగురంగుల సినిమా. నాలుగైదు లారీల మీదనుంచి హీరో దూకడం, హీరోయిన్ ను రక్షించడం, హీరోధాటికి ఎంతమంది ఆగలేకపోవడం ఇవన్ని మన

సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ వారి
“శ్రీ కట్నలీలలు” లో
రాజా - అహల్య.

స్సులో తిరుగుతున్నాయి. ఆ పసిమనస్సుకు ఇదేవి ఆసాధారణ విషయాలుకావు. వచ్చినగుండాలలో ఒకని చేతినిండా ఉంచని హీరో వందమందిపైగా వారందరిని తన్నడం అవి సాధారణవిషయంకాదు రవి పసిమనస్సుకు, రాజ్యాంగాలనుగూర్చి విప్లవాలనుగూర్చి అమ్మ చెప్పింది. కాని, లారీలనుగూర్చి ఈ తన్నులాటలనుగూర్చి అమ్మ చెప్పలేదు. అంటే అలాచెయ్యడం ప్రతిమనిషికి సాధ్యమేగా.

వాస్తవాలనుగూర్చి సరియైన అవగాహనలేని రవిలో ఉండేది కేవలం వెట్టి ఆవేశం సినిమామత్తు. సినిమాను గూర్చిన ఆలోచనలతో తల పగిలిపోతుంది రవికి. మత్తుగా ఉంది, ఏదో చెయ్యాలి. దేశానికేదో ఇవ్వాలి. తను చూస్తున్న అన్యాయాల నెదుర్కోవాలి. అన్యాయం ఏమిటి? న్యాయంగానిది. న్యాయమంటే డర్మసమ్మతమైనది.

రారా! రవీ ఆడుకుందాం, దాగుడుమూతలు. ఒకడు దొంగలచే గోడలు గోతులు త్రిప్పి కన్పించకుండా వెళ్ళిపోతాడు.

ఒరేయ్ రవీ! రాజా వచ్చేస్తున్నాడు లారీలోకి దూకెయ్యరా!

రాజా దూరంగా పరిగెత్తుతున్నాడు.

మరింకా ఇద్దరు రవి ప్రెండ్స్ పందెం పెట్టుకున్నారు.

ఒరేయ్, లారీ పెద్ద బరువుండదురా? అది చూడడానికి అలా ఉంటుందంటే.

కాదురా, అది చాలా బరువుంటుంది. కావాలంటే ఈ కుక్కపిల్లను నేను లారీక్రింద వేసేస్తాను. అది చచ్చిపోతే లారీ బరువున్నట్లు. సరేనా!

సరే.

లారీలు రెండున్నాయి. రెండూ బయట దేరబోతున్నాయి. రవి గోడమీద ఉన్నాడు. రాజా పరిగెత్తుతున్నాడు. రవి మనస్సులో శివాజికథ ప్లాష్ లా మెరిసింది. తను చూసిన హీరో కన్పిస్తున్నాడు. అంటే ఒక్కసారిగా ఎగిరిదూకాడు.

రవి అంచనా తప్పింది. రెండులారీలనడుమ కర్కశంగా నలిగిపోయిన రవి! రవి మనస్సులో ఏకైకదీక్ష. కుక్కపిల్లను రక్షించాలి. యాక్సిడెంట్! యాక్సిడెంట్! పల్లెటూళ్లో యాక్సిడెంట్. రవీ! దూరంగా సుచరిత పరిగెత్తుతోంది.

'నాదేశాన్ని సస్యశ్యామలం చెయ్యడమే కాదు. జీని ద్రోహుల్ని నాశనంచేశాను, బాబూ! రవీ! రవిమాటకు దివంగలలో మార్మోగుతున్నాయి. అసలు నాజీవితంలో యాక్సిడెంట్స్ తెలియవు తల్లీ! మీబాబు ఆ గోడమీద నుంచి దూకాడు తల్లీ! ఈవృద్ధుడు ఈహత్యలు చూడలేదమ్మా! లారీడ్రైవర్ రోధన. శేఖర్ కళ్ళలో ప్రవహిస్తున్న కన్నీరు - సుచరిత గుండెలు పగిలేలా ఏడుస్తోంది.

ఇందుకు కారణమేమిటి? ఎవరు? ఎందుకు?

ఈనాటి అసందర్భమయిన అనూహ్యమైన సినిమా పీల్చా!

జాతీయభావాన్నిచ్చి ధర్మాన్ని నెలకొల్పాలని నివదించిన దమనీయమైన మాతృహృదయమా!

అన్నివిషయాలుచూచి వాస్తవాన్ని సమర్థించుకోలేని రవిదా!

ఆస్తమించిన రవిని ఆస్తమిస్తున్న రవిని పోల్చుకుంటోంది సుచరిత.

తన పసిడికిరణాలను దాచుకుంటూ రవి ఆస్తమిస్తున్నాడు.

(సలహార్ణం)

కథాంజలి

[చక్కని కథల మాస పత్రిక]

స్థాపితం. 1938

విడి పత్రిక ... 75 పైసలు

సంవత్సర చందా ... రూ. 15-00

(రెండు ప్రత్యేక సంచికలతో సహా)

నేడే చందాదారులుగా చేరండి.

అన్ని హెగ్గిన్ బాధమ్మ బుక్ స్టాల్సులో దొరుకును.

* కథాంజలి *

నెం. 10, మురుగేశ మొదలివీధి,

మదరాసు - 600 079.